

บันทึกข้อความ

สำนักอธิบดี

เลขรับที่ ๕๕๖

วันที่ 30 มิ.ย. ๒๕๖๖

เวลา ๑๖.๐๐ น.

เรื่อง ๒

เลขรับ ๒๖๖๑

มี ส. มิ.ย. ๒๕๖๖

๑๑.๓๐ น.

ส่วนราชการ กองนิติการ กลุ่มงานนิติกรรมสัญญา โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๒๘๗๕ ภายใน ๓๑๖๒

ที่ รง ๐๓๐๓.๔/๑ ๗ ๐ ๙

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมการจัดหางานต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น

เรียน อธิบดี

๑. เรื่องเดิม

กรมการจัดหางานได้มอบหมายให้กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศพิจารณากรณีกองบังคับการตำรวจน้ำขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานประมงไทยที่ทำความสมัครใจไว้ในการจะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ หรือแรงงานประมงไทยที่เคยเดินทางไปทำงานในต่างประเทศและเดินทางกลับประเทศไทยแล้ว หรือยังทำงานในต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางไปทำงานประมงในต่างประเทศ และเป็นแนวทางการสืบสวนขยายผลการดำเนินคดี ในกรณีนี้ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศจึงขอหารือกองนิติการว่า สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้กองบังคับการตำรวจน้ำได้หรือไม่ อย่างไร รายละเอียดตามหนังสือกองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ ที่ รง ๐๓๐๖.๔/๓๓๓๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ กองนิติการได้รับฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากกองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศสรุปได้ว่า กองบังคับการตำรวจน้ำประสงค์ให้กรมการจัดหางานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงปัจจุบัน ประกอบด้วย ๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล ๒) ที่อยู่ ๓) เบอร์โทรศัพท์ ของคนหางานตำแหน่งงานประมง จำนวน ๓ กลุ่ม ดังนี้

(๑) คนหางานซึ่งได้ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศ

(๒) คนหางานซึ่งได้เดินทางไปทำงานในต่างประเทศและเดินทางกลับประเทศไทยแล้ว

(๓) คนหางานซึ่งได้เดินทางไปทำงานในต่างประเทศและยังทำงานในต่างประเทศ

ซึ่งอยู่ใน “ระบบอิเล็กทรอนิกส์การบริการแรงงานไทยไปต่างประเทศ (Overseas Employment E-Service)” โดยกองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศเห็นว่า อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพิ่มเติม กล่าวคือ วิธีการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศและประเทศที่เดินทางไปทำงาน (เอกสาร ๑ - ๓)

๒.๒ กองนิติการตรวจสอบพบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องดังนี้

(๑) สถานีตำรวจนครบาลหรือสถานีตำรวจภูธรหรือหน่วยงานอื่นในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอความร่วมมือหน่วยงานในสังกัดกรมการจัดหางานให้เปิดเผย “ข้อมูลการอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว” ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคนต่างด้าวและนายจ้าง ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนั้นทั้งหมด มาโดยตลอดเป็นระยะ ทั้งนี้ กรมการจัดหางานมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันสรุปได้ว่า การขอให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวมิใช่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ตามมาตรา ๒๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดเจนเพียงพอว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในกรณีใด อีกทั้งมิได้เป็นการขอโดยเฉพาะเจาะจงถึงบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารจัดการ

การทำงานของคนต่างด้าวของกรมการจัดหางาน ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ รายละเอียดตามหนังสือกองนิติการ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๓๐๓/๐๗๖๗ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔ และหนังสือกองนิติการ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๓๐๓.๒/๑๓๐๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ (เอกสาร ๔ และ ๕)

(๒) สถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อยซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ตำบลบางพลีน้อยและตำบล คลองนิมยตรา ประสงค์จะขอข้อมูลคนต่างด้าวทุกสัญชาติที่เข้ามาพักอาศัยและทำงานอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว จากสำนักงานจัดหางานจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อจัดทำข้อมูลของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน ที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงขอหารือกองนิติการว่า สามารถให้ข้อมูล ดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร รายละเอียดปรากฏตามหนังสือสำนักงานจัดหางานจังหวัดสมุทรปราการ ด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๙.๒/๕๒๕๑ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ (เอกสาร ๖)

๓. ข้อรายงาน

๓.๑ คณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ เคยให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ในการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันนั้นย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียม ของทางราชการ หรือมีกฎหมายกำหนด และหากข้อมูลดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น หน่วยงานของรัฐผู้ครอบครองจะต้องดำเนินการให้เป็นไป ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตราที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ด้วย รายละเอียดตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๘/๓๒๙๖ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ (เอกสาร ๗)

๓.๒ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีความเห็นเกี่ยวกับ “การเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลระหว่างหน่วยงานของรัฐ” ดังนี้

(๑) การเชื่อมโยงนั้นสามารถทำได้ แม้ไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล หากเป็นการดำเนินการภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ (๑) - (๙) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ หน่วยงานที่ครอบครองควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต้องพิจารณาว่าหน่วยงาน ที่ขอเชื่อมโยงมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่สามารถเข้าถึงหรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้หรือไม่ อีกทั้งมีความจำเป็นอย่างต่อเนื่องที่จะต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือไม่ หรือมีทางเลือกอื่นที่เหมาะสมกว่า

(๒) หากพิจารณาแล้วเห็นว่า มีความจำเป็นต้องทำการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลดังกล่าวต้องมีการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลกับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูล โดยข้อตกลงดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญดังนี้

- ๑) วัตถุประสงค์ของการอนุญาตให้มีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- ๒) ขอบเขตและข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- ๓) มาตรฐานในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- ๔) รูปแบบของรายงานการใช้หรือเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- ๕) เทคโนโลยีและมาตรฐานทางเทคนิคที่ใช้ในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยน

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลด้วย

ทั้งนี้ ควร...

ทั้งนี้ ควรได้คำนึงถึงประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เรื่อง ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ในส่วนของภาคผนวก ค เรื่อง แนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน รายละเอียดตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๘/๓๘๖๓ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ (เอกสาร ๘ และ ๙)

๔. ข้อกฎหมาย

๔.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว การกระทำความผิดเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

๔.๒ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

ฯลฯ

ฯลฯ

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงาน...

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(๕) ต่อหอดจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ บรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจสอบคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕. ข้อพิจารณา

กองนิติการพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๕.๑ มาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้การรับรองว่า บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว ฯลฯ การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยเห็นได้จากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีหลักการที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เพื่อให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมาตรา ๔ ได้กำหนดบทนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น ฯลฯ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นวิญญูชนทั่วไปย่อมคาดหมายได้ว่าจะเป็นการละเมิดหรือกระทบสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล ในการนี้ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นได้ในกรณีที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น หรือกรณีที่เป็นการเปิดเผยข้อมูลภายใต้ข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ อันถือเป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ตามบทนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ หากหน่วยงานของรัฐได้พิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๑๕ (๒) หรือการเปิดเผยข้อมูลจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล

โดยไม่สมควร...

โดยไม่สมควร อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) ทั้งนี้ ให้ระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด

๕.๒ จากข้อหาดังกล่าวมีประเด็นที่ต้องพิจารณาดังนี้

(๑) กรณีกองบังคับการตำรวจน้ำขอให้เปิดเผยชื่อตัวและชื่อสกุล ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ของคนหางานซึ่งไปทำงานประมงในต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งอยู่ในความหมายของบทนิยาม คำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ดังนั้น กรมการจัดหางานจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของตนต่อกองบังคับการตำรวจน้ำ โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของคนหางาน ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๑) - (๙) ในการนี้ กองบังคับการตำรวจน้ำแจ้งว่าจะนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวไปใช้เพื่อเป็นแนวทาง ในการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางไปทำงานประมงในต่างประเทศ ซึ่งเป็นภารกิจในความรับผิดชอบ ของกรมการจัดหางาน และใช้เป็นแนวทางการสืบสวนขยายผลการดำเนินคดี โดยยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริง ที่ชัดเจนเพียงพอว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในกรณีใด จึงยังไม่ใช้กรณี ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ (๑) - (๙) อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

(๒) สำหรับกรณีสถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อยขอให้สำนักงานจัดหางานจังหวัด สมุทรปราการจัดทำข้อมูลการทำงานของคนที่ต่างด้าวซึ่งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลของคนต่างด้าวและข้อมูลของนายจ้าง เป็นไฟล์ excel ส่งให้สถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย เพื่อดำเนินการต่อไปตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น มีความเห็นว่า สำนักงานฯ ไม่สามารถเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของตนต่อสถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา ๒๔ (๑) - (๙) ทั้งนี้ สถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อยแจ้งว่าจะนำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว ไปเพื่อจัดทำข้อมูลคนต่างด้าวทุกสัญชาติที่เข้ามาพักอาศัยและทำงานอยู่ในพื้นที่ตามนโยบายของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ โดยยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดเจนเพียงพอว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชนในกรณีใด จึงยังไม่ใช้กรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ (๑) - (๙) อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลดังกล่าวอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

๕.๓ เนื่องจากการปฏิบัติการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบทำให้กรมการจัดหางาน มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของบุคคลหลายกลุ่มและเป็นจำนวนมาก โดยที่ผ่านมามีหน่วยงานของรัฐขอให้กรมการจัดหางานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว ทั้งการเชื่อมโยงข้อมูลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และการขอให้จัดทำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือสำเนาเอกสาร (physical copy) ดังนั้น เพื่อให้กรมการจัดหางานสามารถพิจารณากรณีดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม และเป็นไปตามกฎหมาย เมื่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกรมการจัดหางาน ให้หน่วยงานในสังกัดกรมการจัดหางาน ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล กล่าวคือ กองทะเบียนจัดหางานกลางและคุ้มครองคนหางาน กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กองบริหารทรัพยากรบุคคล กองพัฒนาระบบบริการจัดหางาน

กองส่งเสริมการมีงานทำ สำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑ - ๑๐ สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว และสำนักงานจัดหางานจังหวัด จัดทำข้อเท็จจริงซึ่งมีรายละเอียดตาม “แนวทางการพิจารณากรณีหน่วยงานของรัฐขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกรมการจัดหางาน” (เอกสาร ๑๐) เพื่อประกอบการพิจารณาของกรมการจัดหางานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบกองนิติการจะได้แจ้งให้กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศและสำนักงานจัดหางานจังหวัดสมุทรปราการทราบ และกองนิติการจะได้แจ้งให้หน่วยงานในสังกัดกรมการจัดหางานซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลใช้เอกสารตามข้อ ๕.๓ เป็นแนวทางในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นางสาวนันทวรรณ อุดมปนิช)

จัดหางานจังหวัดฉะเชิงเทรา รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองนิติการ

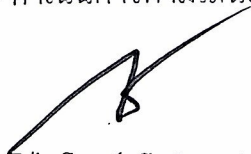
(นายสันติ นันทสุวรรณ)

รองอธิบดีกรมการจัดหางาน

30 มี.ย. 2566

- เห็นชอบ

- ดำเนินการตามเสนอ

(นายไพโรจน์ โชติกเสถียร)

อธิบดีกรมการจัดหางาน

- ๕ ก.ค. ๒๕๖๖

แนวทางการพิจารณา
กรณีหน่วยงานของรัฐขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล
ของกรมการจัดหางาน

เนื่องจากการปฏิบัติการกิจตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบทำให้กรมการจัดหางานมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของบุคคลหลายกลุ่มและเป็นจำนวนมาก โดยที่ผ่านมามีหน่วยงานของรัฐขอให้กรมการจัดหางานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าว ทั้งการเชื่อมโยงข้อมูลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และการขอให้จัดทำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือสำเนาเอกสาร (physical copy) ดังนั้น เพื่อให้กรมการจัดหางานสามารถพิจารณากรณีดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมาย เมื่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกรมการจัดหางาน ให้หน่วยงานในสังกัดกรมการจัดหางานซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวจัดทำข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาของกรมการจัดหางานต่อไป

๑. หน่วยงานของรัฐนั้นมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จำเป็นต้องเข้าถึงหรือใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นอย่างไร

ให้ระบุอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายโดยละเอียด ยกตัวอย่างเช่น “มาตรา .. แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ กอ.รมน. มีอำนาจหน้าที่..... ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่.....เห็นชอบให้ กอ.รมน. จัดทำระบบ.....ซึ่งจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูล จากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน รวมถึงข้อมูลการอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาต ให้อยู่เพื่อทำงานในราชอาณาจักรตามมติคณะรัฐมนตรีที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล ของกรมการจัดหางาน”
--

๒. ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐขอให้เปิดเผยเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่

ให้ระบุรายการข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐขอให้เปิดเผยเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ยกตัวอย่างเช่น “ข้อมูลการอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ระหว่าง วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕” (๑) ข้อมูลของคนต่างด้าว (ก) ชื่อตัวและชื่อสกุล (ข) สัญชาติ
--

๗๗

- (ค) เลขหนังสือเดินทาง
- (ง) งานที่ได้รับอนุญาต
- (จ) ...
- (๒) ข้อมูลของนายจ้างทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล
- (ก) ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อของนิติบุคคล
- (ข) สถานประกอบการของนายจ้างอันเป็นสถานที่ทำงานของคนต่างด้าว
- (ค) หมายเลขโทรศัพท์ของนายจ้าง
- (ง) ...”

๓. การจัดทำข้อมูลและวิธีการส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ให้ระบุว่าหน่วยงานของรัฐได้เสนอลักษณะการจัดทำข้อมูลและวิธีการที่ประสงค์ให้กรมการจัดหางานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น ทั้งนี้ ควรได้กำหนดมาตรฐานในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับวิธีการดังกล่าวด้วย

ยกตัวอย่างเช่น

“ขอให้กรมการจัดหางานจัดทำข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นไฟล์ excel และส่งให้หน่วยงานของรัฐทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์”

๔. ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐขอเชื่อมโยงข้อมูลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ต้องสามารถแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นอย่างต่อเนื่องที่จะต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างไร หรือสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลด้วยวิธีการอื่น

ให้ระบุเหตุผลแห่งความจำเป็นที่หน่วยงานของรัฐนั้นต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นอย่างต่อเนื่องผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลดังกล่าวต้องมีการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลกับกรมการจัดหางาน โดยมีสาระสำคัญและควรได้คำนึงถึงประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เรื่อง ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ในส่วนของภาคผนวก ค เรื่อง แนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ดังนี้

- (๑) วัตถุประสงค์ของการอนุญาตให้มีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (๒) ขอบเขตและข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (๓) มาตรฐานในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (๔) รูปแบบของรายงานการใช้หรือเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
- (๕) เทคโนโลยีและมาตรฐานทางเทคนิคที่ใช้ในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

ส่วนบุคคล

